

O služabnu Lorberju in novem učencu. V hvalo krotkosti

30. oktober 1840

1 Za prihodnjo nedeljo sem z vami načrtoval, da se boste vsi zbrali že ob osmih zjutraj, in ob tej priložnosti vam bom podrobno razložil vse, kar ste opazili na tem potovanju, tako da naj tudi včerajšnje sporočilo velja le za čisti uvod.

2 Vendar, glejte, tako preprostega jezika, kot Sem ga uporabil v uvodu, tam ne bom uporabil, kajti včeraj bi lahko eden ali drugi razmišljal sam s seboj, kaj takega bi morda lahko rekel tudi Moj služabnik, ki pa je vendarle le čisto ubog, saj ne pozna ničesar razen tega, kar prejema od Mene.

3 To gotovo ve in tudi sam ne govori ničesar in tudi ne more, saj se na področje znanosti spozna veliko manj kot kdor koli od vas. Zato je Zame precej primerno orodje, saj v njegovi glavi ni skoraj ničesar, včasih pa toliko bolj v njegovem srcu, ki ga edino lahko uporabim, saj v njem ni spomina, temveč spomin ljubezni v in do Mene - in v tem spominu, dojemanje tega kar hočem in govorim. To je pravo stanje človeka. Stanje „vedoželjnih umov“ pa je povsem napačno in ni nič drugega kot najbolj prezgodnje sanjarjenje bolnih, nenaravno uporabljenih možganov.

4 O tem ne bom tako zlahka govoril. Tvoj um bo zadušeno, toda tvoje srce se bo še bolj veselilo.

5 Ko pa bo ta razprava končana, lahko K.G.L. na človeku zasebno opravi preizkus, ne da bi pri tem povedal kaj več kot to, da je nekdo sposoben na podlagi notranjega vida in dobresednega sluha brez kakršne koli priprave in druge znanstvene izobrazbe takoj na zahtevo pisno ali tudi ustno resnično razpravljati o vsaki temi.

6 Ta človek je tisti, na katerega ste vsi mislili in ki lahko, če ga modro sprejmete, postane zelo koristen delavec v Mojem vinogradu. Toda njegova svobodna volja ne sme biti podvržena niti najmanjši prisili, ampak naj raje po koščkih okuša kruh življenja, in kmalu zatem bo začel stradati.

7 Prav tako ne sme takoj spoznati Mojega služabnika, ampak šele takrat, ko bo njegova lakota vedno večja. In če bo tudi on žejen žive vode, se mu bodo šele takrat odprla sporočila Moje velike hiše in s tem tudi drugotne besede. Tako bo že postal pravi človek in Me bo spet našel tam, kjer je mislil, da Me najde najmanj.

8 Če pa bo rekel, da so nekatere stvari v teh Mojih sporočilih zelo nenavadne, v njih pa ni nobenega reda in sistema, potem mu je treba reči, da sta Moj red in Moj sistem povsem drugačna od tistih, ki štejejo ena, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem, devet, deset; vendar naj ne meni, da je vsako od teh števil le mejni znak neskončnosti. Kaj pa je med ena in dva in tri in tako naprej, ne upoštevajo! Jaz pa imam in poznam pravi vrstni red, zato ne rečem ena, dva in tako naprej; toda dokler ne zapolnimo neskončne vrzeli med ena in dva, ne moremo napredovati proti tri.

9 Kaj mislite, komu je znan začetek, sredina in konec vseh stvari? Jaz pa sem Alfa in Omega in sem večno središče vseh stvari. Zato je tudi Moj red pravi, saj sem sam večni red. In če Me bo novi človek spet našel, mu bosta postala očitna tudi Moj red in Moj sistem.

10 Če pa kdo tega ne more videti, naj si ogleda le zemljo in njeno rastlinstvo! Vse se mu bo zagotovo zdelo kot „zelje in repa“, ki rasteta eden od drugega. In ko bo dvignil svoj pogled proti nebu, ne bo videl zvezd, kot da jih je po naključju nekdo neprevidno popršil s fosforiziranim čopičem? In Jaz pravim: Povsod je največji red! Na enem mestu rastejo strupena in zdravilna zelišča, med pšenico pa osati - in vendar je povsod največji red!

11 Tako tudi zidar meče peščeno malto med kamne, ki jih je položil, pri čemer mu je malo mar za to, kje je vsako zrno peska. Jaz pa pravim, da je v položaju zrnca peska v malti več reda kot v celotni stavbi. Učenjaki bodo seveda rekli, da takšna trditev meji na nesmisel tam, kjer ni nič nesmiselnega.

12 Glej, če bo ta človek le malo pozoren na to, mu bo postopoma dano. Vendar je za to potrebna spretnost ter veliko ljubezni in nežnosti. Poslušajte! - predvsem veliko nežnosti!

13 V nežnosti se morata razumeti, skozi nežnost se požene sveti veter. Samo moč nežnosti bo uspela, da šibkega pripelje do popolnosti; kajti nežnost ne presoja žalitev. Vse lahko torej obstaja skozi njo. Kjer je v stavbi položena za temelje, bo ustvarila trdno vez. Amen.